

Maspalomas

Direcció: Aitor Arregi, José Mari Goenaga **Guió:** José Mari Goenaga **País:** Espanya
Durada: 115 min **Any:** 2025 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Jose Ramon Soroiz, Nagore Aranburu, Kandido Uranga, Zorion Egileor... **Música:** Aránzazu Calleja **Fotografia:** Javier Agirre Erauso **Distribuïdora:** Bteam Pictures **Estrena a Espanya:** 26/09/2025
No recomanada per a menors de 16 anys, especialment recomanada per al foment de la igualtat de gènere
Versió original en eusquera i espanyol, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

Després de trencar amb la seva parella, el Vicente, de 76 anys, porta la vida que li agrada a Maspalomas: el seu dia a dia el passa estirat al sol, de festa i buscant el plaer. Un accident inesperat l'obliga a tornar a Sant Sebastià i a retrobar-se amb la seva filla, a qui va abandonar anys enrere. El Vicente haurà de viure en una residència on es veurà empès a tornar a l'armari i a amagar una part d'ell mateix que creia resolta. En aquest nou entorn, haurà de preguntar-se si encara és a temps de reconciliar-se amb els altres... i amb ell mateix. (FilmAffinity)

CRÍTICA

El cinema basc actual retrata la invisibilitat de la gent gran LGBT a Maspalomas

L'últim del cinema got que es fa al País Basc és sobre la degradació moral de la societat d'Euskadi davant la llibertat que hi ha a Maspalomas

[...] La pel·lícula [**Maspalomas**] narra la història del Vicente, un home de 76 anys que, després de viure obertament la seva homosexualitat a Maspalomas, Gran Canària, es veu obligat a tornar a l'avorrida Sant Sebastià a causa d'un accident. En ingressar en una residència de gent gran, decideix ocultar novament la seva identitat sexual, enfrontant-se als temors i prejudicis que havia superat anys enrere.

La societat basca, com moltes altres societats tradicionals o conservadores, pot ser força tancada o rígida en certs àmbits, especialment en entorns com residències de gent gran, on imperen normes socials molt conservadores i on la pressió per ajustar-se al que es considera "normal" pot ser molt forta. Per això, el Vicente, que viu lliurement a Maspalomas, un lloc amb una reputació més oberta i diversa, se sent obligat a "tornar a l'armari" quan entra a la residència. No és tant un atac moral, sinó una lluita interna entre la identitat i la necessitat d'encaixar en un entorn restrictiu.

La pel·lícula reflecteix precisament aquest xoc entre llibertat individual i conformitat social, i com la solitud i la por al rebuig poden fer que una persona es negui a viure plenament. Així que sí, el tancament o manca d'integració social en certs espais com la residència basca és el motiu que porta a aquest retrocés personal. Però no és una "degradació moral" generalitzada, sinó una conseqüència de normes socials conservadores que encara hi ha.

El tràiler, acabat de publicar, ha generat una gran expectació pel seu enfocament íntim i la qualitat artística que caracteritza els directors. La pel·lícula promet abordar temes universals com la identitat, la família i la sexualitat a la vellesa, amb una mirada profunda i sensible. Però també sembla una imatge de disbauxa de Maspalomas amb certs matisos d'imprudència.

El rodatge es va dur a terme en localitzacions d'Euskadi i les Canàries, utilitzant pel·lícula en 35 mm per capturar l'essència dels paisatges i l'atmosfera de Maspalomas. L'elenc està encapçalat pels espanyols José Ramón Soroiz, Nagore Aranburu, Kandido Uranga, Zorion Egileor i Kepa Errasti.

Maspalomas es perfila com una de les apostes més destacades del cinema got per al 2025, combinant una narrativa commovedora amb una producció d'alt nivell. La seva estrena al setembre serà una oportunitat per reflexionar sobre la identitat i l'acceptació a l'etapa final de la vida.

maspalomas24h.com